

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Tîrzilî Stepan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 11 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 22 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Tîrzilî Stepan Ivan, născut la 05.11.1990, originar și domiciliat în sat. Sculeni, r-nul Ungheni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.06.2014 – 11.05.2015 (prima instanță);

2. 29.05.2015 – 22.10.2015 (instanța de apel);

3. 02.02.2016 – 02.03.2016 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 11 mai 2015, inculpatul Tîrzilî Stepan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Cahul din 02 iulie 2014, lui Tîrzilî Stepan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatul Tîrzilî Stepan la 02.04.2014, în jurul orei 09:00, aflându-se la domiciliul lui Bacu Ivan din sat. Gaidar, str. Lenin, r-nul Ceadâr-Lunga, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a sustras două telefoane mobile de model "Nokia" și "LG" în valoare de 200 lei fiecare și bani în sumă de 620 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1020 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 34, 82 Cod penal, de 2 ani și 8 luni închisoare, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 8 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat, că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a luat în considerație caracterul pericolului social a faptei, persoana infractorului, care anterior a mai comis infracțiuni, antecedentul penal nefiind stins, că infracțiunea a fost săvârșită în stare de recidivă. Astfel, inculpatului instanța trebuia să-i calculeze mărimea pedepsei în conformitate cu art. 82 alin. (2) Cod penal și să-i stabilească executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie recalificate din prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în cele ale art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În motivarea apelului, a indicat că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, consideră că a comis o samavolnicie contravențională, deoarece partea vătămată nu i-a achitat o perioadă îndelungată salariu pentru munca prestată, astfel samavolnic, fără înștiințarea ultimului a luat 620 lei și două telefoane mobile în valoare de 200 lei fiecare. Nu a sustras bunurile lui Bacu I., dar samavolnic a efectuat dreptul său la plata muncii, iar prejudiciul cauzat părții vătămate nu este considerabil, ținând cont de starea materială acestuia, care s-a permis să-și angajeze lucrători, totodată pedeapsa fiind prea aspră și inechitabilă pentru fapta comisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 22 octombrie 2015, pronunțată integral la 20 noiembrie 2015, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat și admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui Tîrzilî Stepan în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal de 2 ani și 8 luni închisoare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Cahul din 02 iulie 2014, fiindu-i stabilită lui Tîrzilî Stepan pedeapsa definitivă de 3 ani și 1 lună închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin aceea, că instanța de fond a apreciat probele în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală și just a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume prin declarațiile părții vătămate, ale martorului Topal Gr., cât și prin materialele cauzei, însă la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 34, 82 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal a menționat, că instanța eronat a concluzionat lipsa recidivei în acțiunile inculpatului, deoarece la momentul săvârșirii infracțiunii pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 decembrie 2010, acesta era major, astfel instanța urma să țină cont de prevederile art. 34, 82 Cod penal, deoarece inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Referitor la motivele inculpatului, instanța a menționat că sînt neîntemeiate și declarative, deoarece el a sustras pe ascuns bunurile părții vătămate, acestea la momentul săvârșirii faptei nu i-au aparținut. Mai mult, la materialele cauzei lipsește existența contractului de muncă între inculpat și partea vătămată, care ar stipula condițiile contractuale între părți, în special de achitare a salariului.

Astfel, la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de cerințele art. 61, 75, 34, 82 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare de 2 ani și 8 luni, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, definitiv - 3 ani și 1 lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. Hotărârile judecătorești sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat la 11 decembrie 2015, prin intermediul oficiului poștal, care fără a invoca vreun temei din cele 16 puncte prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu stabilirea unei pedepse mai blînde.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele judecătorești, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor, însă, critică hotărârile sub aspectul individualizării pedepsei.

Colegiul penal în acest sens indică că, la stabilirea pedepsei instanțele judecătorești și-au argumentat soluția sa și au ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevede, că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. O pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal menționează, că pedeapsa stabilită inculpatului este în limita sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ce prevede amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 4 ani, astfel s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele agravante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, care a comis infracțiunea în stare de recidivă, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75, 82, 84 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă, sub formă de închisoare. Totodată, instanța de apel și-a motivat soluția privind inoportunitatea aplicării unei pedepse mai blînde, aceasta a format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și decizia corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Tîrzilî Stepan Ivan*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 22 octombrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru